

жіночі статеві гормони естрадіол і його аналоги, концентрація яких в річці в декілька разів перевищувала максимально припустиму норму.

Більшість учених світу переконані, що наступна світова війна буде не за територію чи сферу впливу, а за чисту воду. Бездумна людська діяльність (побудова гребель, гідроелектростанцій, штучних морів, відсутність очисних споруд) призвела до того, що вода застоюється, задихається, втрачає структуру (деструктується), забруднюється, стає непридатною для життя. А вода ж – джерело життя. Вода – основний компонент живих організмів, без неї не може існувати жодна клітина організму. Якщо клітина зневоднюється, її робота припиняється. Вода – універсальний розчинник; вона регулює всі функції організму, зокрема активність усіх розчинних речовин; всі процеси життєдіяльності організму залежать від раціонального руху води: регулювання температури тіла; доставка поживних речовин і кисню до кожної клітини організму; захист і буферизація життєво важливих органів; допомога при перетворенні їжі в енергію; виведення шлаків – продуктів життєдіяльності тощо.

Отже, завдання сучасної освіти – розширення свідомості, відмова від догм і усталених уявлень, розширення світогляду людини, щоб він дав можливість людині усвідомити буття, свій сенс існування в ньому і зрозуміти, що все в її руках – зруйнувати себе і світ чи стати творцем світу в собі і навколо себе за законами Всесвіту.

Література

1. Баныкин Н. П. Семь лекций о Живой Этике/ Н. П. Баныкин – Новосибирск. Изд-во Новосибирского у-та, 1998 г. – 96 с.
2. Бутакова О. А. Вода. Возвращение утраченных свойств./ О. А. Бутакова. – Нижний Новгород, 2008. – 104 с.
3. Вернадский В. М. Труды по всеобщей истории науки/ В. М. Вернадский. – М.: Наука, 1988. Лекции 1-3. О научном мировоззрении.

ПРОЕКТ ЯК ДІЯЛЬНІСНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ

Минаєв О.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

У наших школярів при добрих предметних знаннях спостерігається низька функціональна грамотність. Мабуть це пов'язане з тим, що й досі часто вчителі спрямовані у своїй діяльності на заучування учнями інформації у готовому вигляді. Недостатньо педагогі використовують нові технології навчання. Це й засвідчили дані опитування вчителів трудового навчання, виконаного у рамках магістерського дослідження. На запитання як часто ви використовуєте нові форми й методи роботи – 27% вчителів відповіли ствердно, 55% – від опитаних засвідчили, що рідко звертаються до інновацій, а 18% – дуже рідко. 5% вчителів взагалі вважають, що вони відволікають від навчання.

Для переведення знань учнів на функціональний рівень, що диктується умовами сьогодення на конкурентному ринку праці, вчителю необхідно вчити дітей самостійно ставити перед собою, мету, мотивувати навчання, знаходити засоби досягнення мети, формувати у себе самооцінку, вміння до самоконтролю. Саме до такого діяльнісного методу відноситься проектний метод.

Робота над проектом заключається у наступному:

- виявлення проблеми;
- формулювання теми;
- опис очікуваного результату;
- планування роботи;
- реалізація плану;
- оформлення письмової частини;
- презентація.

Правильно організована проектна діяльність дає дитині можливість працювати над дійсно цікавою їй темі і здійснювати це у захоплюючій формі. Здійснюючи свої проекти діти можуть створювати витвори мистецтва, виконувати дослідження, розробляти навчальні посібники, рекомендації, організовувати й проводити заходи з участю дітей та дорослих (ігрові проекти).

У ході проекту автор обов'язково створює проектний продукт – матеріальне втілення знайденого способу розв'язку вихідної проблеми.

Як діяльнісний метод навчання проект дозволяє вчителю формувати у дітей компетенції, тобто знання поєднані з досвідом практичного їх застосування.

ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА ШКОЛЯРІВ – ШЛЯХ ДО ПОРЯТUNKУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.

*Мирошніченко О.М.
Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка*

Із загостренням екологічної ситуації, зумовленої антропогенними перетвореннями природного середовища, та необхідністю розв'язання екологічних проблем виникла потреба впровадження екологічної освіти в школі, як пріоритетного освітньо-виховного напрямку, що відіграє вирішальну роль у формуванні моральних цінностей, відповідних світоглядних позицій та переконань, свідомого ставлення до навколишнього середовища.

Діагностуючи сформованість екологічної культури школярів сьомого класу ми дійшли до висновку, що система навчально-виховної роботи з екології спрямована переважно на набуття учнями певних екологічних знань. Екологічні проблеми просто констатуються, а природоохоронна діяльність має випадковий характер. Тому вважаємо, що екологічна освіта повинна бути не фрагментарною, а систематичною. Навчальний матеріал з біології повинен бути упорядкований та логічно побудований. Над цим треба попрацювати спеціалістам-екологам та доповнити підручники. Зміст екологічної освіти та методи навчання мають бути спрямовані на: збільшення обсягу матеріалу з екології; підвищення продуктивності навчання без перевантаження учнів та вчителів; мування наукової картини живої природи; забезпечення засвоєння учнями знань про принцип функціонування живих систем; розвиток та вдосконалення навичок самостійно отриманих знань на практиці; активізацію пізнавальної діяльності; формування кругозору та інтелекту.

Виділяють такі основні напрямки екологічної освіти: виховання в дусі загальних ідей охорони природи та бережливого ставлення до неї і набуття спеціальних професійних знань про загальні закономірності існу-